

РЕШЕНИЕ

№ 7315

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7964** по описа за **2022** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в ЗАНН.

С Решение № 1820/25.05.2022г. постановено по н.а.х. дело № 13222/2021г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 110-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 219/30.08.2021г. издадено от директор на Дирекция „К.“, упълномощен да изпълнява правомощия на директор на РИОСВ-гр.С., с което на „КК – 2010“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.136, ал.2, т. 3, пр.2 от Закона за управлението на отпадъците /ЗУО/ е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева, за нарушение на чл.35, ал.3, във вр. с чл.35, ал.2, т.2, във вр. с чл.136, ал.2, т.3, пр.2 от ЗУО.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от „КК – 2010“ ЕООД, чрез процесуален представител адв. П.. Касаторът моли за отмяната на решението, ведно с потвърденото с него наказателно постановление, по съображения за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – основания за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. По същество твърди, че не е извършил нарушение, като всички изложени съображения се свеждат до допуснати съществени процесуални нарушения на АНО, последствие и от въззивният съд.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, редовно

призован не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – директор на Дирекция „К.“, упълномощен да изпълнява правомощия на директор на РИОСВ-гр.С., за съдебно заседание редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не ангажира становище.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че по повод постъпила на 08.04.2021г. информация в РИОСВ-гр.С. от Оперативен център за контрол на трансграничния превоз на отпадъците към МОСВ, с вх.№ 7474/08.04.2021г., в изпълнение на изискванията по т.3.1. на Заповед № РД-124/07.02.2020г. на министъра на околната среда и водите, за извършен трансграничен превоз на отпадък с код 19 12 03 – цветни метали, от „КК-2010“ ЕООД, без да има издадено разрешение за превоз на отпадъци, ведно с приложени Анекс VII и международна товарителница /ЧМР/, старши експерт в Дирекция „К.“, отдел „ККФОС“ при РИОСВ-С. извършила документална проверка на приложените документи към писмото. От Анекс VII към Регламент 1013/2006 на Е. от 14.06.2006г., относно превоза на отпадъци, издаден на 26.01.2021г. и международна товарителница /ЧМР/, проверяващата установила, че на 08.04.2021г. са били транспортирани отпадъци с код 19 12 03 /цветни метали/ от Република Гърция до площадка, находяща се в [населено място], гара Искър, [улица], представляваща база на „София мед“ АД. Установено било още, че фирмата, извършила трансграничния превоз е дружеството-жалбоподател „КК-2010“ ЕООД, с превозни средства: влекач и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] и рег. [рег.номер на МПС]. Изискани били допълнително документи от получателя на отпадъка „София мед“ АД, като от представените дружество копие на кантарна бележка и приемо-предавателен протокол се установило, че процесният отпадък е постъпил на стопанисваната от дружеството площадка на 08.04.2021 г. в количество 22,43 тона.

Проверяващата извършила проверка в „Оперативен център“ за контрол на трансграничния превоз на отпадъците към МОСВ и в общодостъпния публичен регистър, поддържан от ИАОСВ за наличието на документи, даващи право на „КК-2010“ ЕООД за извършване на дейности по събиране и транспортиране на отпадъци. Установено било, че дружеството не притежава документ за събиране и транспортиране на отпадъци, издаден по реда на чл.35, ал.3, във вр. с чл.35, ал.2, т.2 от ЗУО, от компетентната РИОСВ-гр.Б. - по седалище и адрес на управление на дружеството [населено място].

С писмо изх. № 3837/28.04.2021г. на РИОСВ-С., „КК-2010“ ЕООД било поканено да се яви в посочената инспекция на 19.05.2021г. за съставяне на АУАН, съдържащо изрични указания, че при неявяване и на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН, АУАН ще бъде съставен в негово отсъствие. Поканата била получена на 05.05.2021г. На 09.05.2021г. в присъствието на двама свидетели при съставяне на акта и по реда на чл.40, ал.3 от ЗАНН - в отсъствие на нарушителя, поради неявяване на законен или

упълномощен представител, след покана, бил съставен АУАН № 96/2021 г., против „КК-2010“ ЕООД за това, че на 08.04.2021 г., от Република Гърция до площадка, с местонахождение [населено място], гара Искър, [улица] /база на „София мед“ АД/ е транспортирало отпадъци с код 19 12 03 /цветни метали/ в количество 22,43 тона, без да притежава документ за събиране и транспортиране, издаден по реда на чл.35, ал.3, във вр. с чл.35, ал.2, т.2 от ЗУО, с което е нарушило разпоредбите на чл.35, ал.3, във вр. с чл.35, ал.2, т.2, във вр. с чл.136, ал.2, т.3, пр.2 от ЗУО.

АУАН № 96/2021г. бил връчен на управителя на „КК – 2010“ ЕООД, който го подписал без възражения. Такива обаче били депозирни в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на направените констатации в АУАН, при преповтаряне на описаната в акта фактическа обстановка и оценка на депозираните възражения като неоснователни, директорът на Дирекция „К.“, надлежно упълномощено да изпълнява правомощията на директор на РИОСВ-С. със Заповед № РД-115/23.10.2018г. на директора на РИОСВ-С., издал процесното НП № 219 на 30.08.2021г., с което на основание чл.136, ал.2, т.3, пр.2 от ЗУО наложил на „КК – 2010“ ЕООД имуществена санкция в размер на 7000 лева, за нарушение на чл.35, ал.3, във вр. с чл.35, ал.2, т.2, във вр. с чл.136, ал.2, т.3, пр.2 от ЗУО.

Така описаната фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено изцяло, като законосъобразно. За да потвърди последното СРС установил, че в хода на административно наказателното производство не били допуснати съществени процесуални нарушения, като АУАН и НП съдържали задължителните по закон реквизити. От доказателствата по делото безспорно се установявало извършването на нарушението на ЗУО.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Необосноваността не е касационно основание /арг. от чл.348, ал.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН/, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Касационният съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на нея фактически изводи, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на

доказателствените материали по делото, които биха обусловили връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В случая, въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение.

Изводите на СРС 110-ти състав изцяло се споделят от настоящият касационен състав и не следва да се преповтарят, в това число и подробно развитите съображения за съставянето на АУАН и връчването му, предвид липсата на съдействие от страна на представител на дружеството – касатор. Установява се надлежно изпратени покани за съставяне на АУАН, както и надлежно връчване на последният. В този смисъл не може да се говори за нарушаване правото на защита на наказаното дружество.

Несонователни са и останалите възражения на „КК – 2010“ ЕООД свързани с липса на доказателства или превратното тълкуване на такива. Изцяло се споделят подробно изложените в тази насока мотиви на СРС, към които настоящият състав препраща на осн. от чл. 221, ал. 2 предл. последно от АПК.

В обобщение следва да бъде посочено още, отговорността на „КК – 2010“ ЕООД е ангажирана за това, че транспортира отпадъци (цветни метали с код 19 12 03) без да притежава документ за събиране и транспортиране, издаден по реда на чл. 35, ал. 3 във вр. с чл. 35, ал. 2, т. 2 от Закона за управление на отпадъците.

Релевантните за случая обстоятелства са осъществено ли е изпълнителното деяние „транспортиране“ и има ли съответното разрешително дружеството касатор.

Разпоредбата на § 1, т. 43 от ДР на ЗУО съдържа легална дефиниция на понятието „транспортиране“, като определя, че това е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност. От събраните в хода на административнонаказателната преписка доказателства СРС безспорно е установил, че са налице всички елементи от така посоченото изпълнително деяние. Доказателствата в тази насока, в съвкупност и по отделно са обсъдени от въззивният съд.

Вторият елемент, както беше посочено по-горе е отрицателно установеният факт по отношение на „КК – 2010“ ЕООД – липса на надлежно издадено разрешително. По делото не се установява, а и от страна на касатора не се твърди да е имало такова издадено по реда на чл. 35, ал. 3 във вр. с чл. 35, ал. 2, т. 2 ЗУО. В същност касаторът в нито един момент не твърди, че не е превозвал отпадъци, при това цветни код 19 12 03. Цялата защитна теза е съсредоточена в процесуални нарушения и недоказаност, каквито обаче не се установяват.

Следователно, правилно е установено от АНО, а и от СРС 110-ти състав, че „КК – 2010“ ЕООД е извършило вмененото му нарушение.

Предвид изложените съображения, съставът на съда, като касационна инстанция

намира, че решението на визивния съд не страда от твърдяните в жалбата пороци, не са допуснати твърдяните в жалбата нарушения на материалния и процесуалния закон, както и не констатираха такива при извършената служебна проверка съгл. чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Не са налице и наведените касационни основания, представляващи основания за неговата отмяна, поради което като законосъобразно и обосновано решението следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1820/25.05.2022г. постановено по н.а.х. дело № 13222/2021г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 110-ти състав
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: